

[Jette Pors]

f.eks. nævne behovet for at kræftforske i skriftlige arkiver, og jeg kunne nævne andre eksempler for at underbygge nødvendigheden af at bløde op på disse ting. Men den side af sagen vil vi følge meget nøje i udvalgsarbejdet.

Jeg har noteret med tilfredshed, at aktindsigt kan fortsætte, også selv om en sag kommer til arkiverne og bliver underlagt 30-års-reglen. Eller sagt på en anden måde, at lov om offentlighed i forvaltningen altså står over arkivloven. Det var det helt klare indtryk, jeg fik på det møde, vi havde i går med den tekniske gennemgang.

Jeg har også hæftet mig ved, at man, siden man diskuterede denne sag sidst, har fået ændret det sådan, at amterne ikke har afleveringspligt til staten, men nu bliver sidestillet med kommunerne.

Og så lige til allersidst: Med hensyn til § 31 har jeg spurgt mig selv, om ikke man nemt kommer til at krænke privatlivets fred, når private arkivalier skal kopieres til arkiverne, inden en person udfører dem til et andet land. Det er blevet nævnt af et par andre ordførere også. Det er noget, jeg er faldet over, og det vil vi da også følge opmærksomt i udvalgsarbejdet.

Men ministeren skal ikke være i tvivl om, at vi har en positiv holdning til intentionerne i lovforslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for forslaget til en ny lov om offentlige arkiver. Jeg kan vel i virkeligheden vedkende mig en vis ophavsret, eller måske snarere et vist medansvar, jeg kan i hvert fald genkende nogle af formuleringerne i forslaget og nogle af de problemstillinger, vi har mødt undervejs.

I hvert fald ligger her nu et forslag af kvalitet, som bygger på svarene fra den ganske omfattende, forudgående høringsrunde. Spørgsmålet er selvfølgelig, om der er taget de nødvendige hensyn til de ønsker, der er lagt frem af de mange interesserede deltagere i høringen, men i hvert fald mener jeg, at forslaget overordnet set skaber mere ordnede forhold på arkivområdet, og hvis man kombinerer det med den stadig bedre arkivskik, som jeg mener gør sig gældende i de administrative led, vil det under alle omstændigheder blive bedre i fremtiden.

I den bog, som blev nævnt tidligere, »Retten til viden«, går man jo meget langt i retning af at sikre størst mulig offentlighed omkring arkiverne, og det har jeg principielt megen forståelse for. I en svensk udredning om arkivspørgsmålene siger man, at det gælder om at skabe reelle forudsætninger for ytringsfrihed. Det er jo stærkt sagt og i og for sig flot sagt, og det kan vel heller ikke afvises, at vi her beskæftiger os med nogle grundlæggende demokratispørgsmål. Men jeg synes også, man skal tænke på, at vi har en meget lang tradition for åbenhed i den offentlige forvaltning her i Danmark, meget mere end man kender det mange andre steder. Så vi har et godt udgangspunkt for det, man kunne kalde en grundfæstet ytringsfrihed.

Men problemet melder sig selvfølgelig især i spørgsmålet om tilgængelighedsreglerne. Forslaget bygger på en generel nedsættelse til 30 år, og det synes jeg er et både godt og rigtigt skridt. Man kan heller ikke afvise, at der på nogle områder er behov for en længere frist, helt op til 80 år, men spørgsmålet er jo, om reglerne og bestemmelserne om forvaltningen af det betydelige mellemområde fra 30 til 80 år er tilfredsstillende. Det er noget af det, vi må kigge nærmere på i udvalgsarbejdet.

Lovforslaget berører også registerlovgivningen, og det synes jeg er udmærket. Der er rejst spørgsmål om ankeadgangen, og vi vil gerne se nærmere på i udvalget, om vi kan sikre en bedre ankeadgang end den, der umiddelbart er foreslået. Det kunne i hvert fald være med til at tage brodden af en del af den kritik, vi har mødt i den indledende debat.

Med hensyn til spørgsmålet om de kommunale og de lokalhistoriske arkiver kan man vel ikke sige, at lovforslaget giver en tilfredsstillende løsning på de problemer, vi har på de pågældende områder. Men det er jo heller ingen hemmelighed, at det i høj grad er et ressourcespørgsmål, som vi i hvert fald ikke tidligere har fundet udvej til at løse, og jeg tør i hvert fald heller ikke love her i dag fra talerstolen, at vi kan gøre det. Jeg tror, vi må erkende, at vi endnu ikke har en fuldt ud tilfredsstillende løsning på området.

Der er mange interesser, der skal tilgodeses i denne sag, og også mange modstridende interesser. Men det får vi lejlighed til at beskæftige os med i udvalget, og vi går positivt ind i udvalgsarbejdet.